

2
I października 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

F 0106 5/00

17c, 5/00

Nr 6112.

Kl. 14 c 17.

Erste Brünnner Maschinen-Fabriks-Gesellschaft
(Brno, Czechosłowacja).

Turbina paroupustna.

Zgłoszono 3 kwietnia 1925 r.

Udzielono 21 października 1926 r.

Pierwszeństwo: 30 maja 1924 r. (Austria).

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi konstrukcyjne ukształtowanie miejsca pobierania pary w turbinach paroupustnych. W dotychczasowych konstrukcjach para pobierana była przy końcu osłony, albo między osobnymi wstawkami. W pierwszym wypadku konieczną jest jednak budowa wieloosłonowa, względnie sposób ten można z pożytkiem zastosować tylko wówczas, gdy wieloosłonowa budowa jest konieczna z innych względów. Drugi znów sposób pobierania możliwy jest tylko wtedy, gdy turbina posiada specjalne wstawki do wieńców kierowniczych. Jeżeli jednak urządzenie kierownicze jest osadzone bezpośrednio w osłonie, to dotychczas nie można było pobie-

rać pary bez wywoływania znacznych zakłóceń w prądzie pary.

Według wynalazku niniejszego, kanał paroupustny umieszcza się dookoła wirnika poprzedzającego miejsce pobierania pary, a następny wieńiec kierowniczy tak jest wykonany, by dzielił na części prąd środka napędnego.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie: 1 stanowi osłonę, w której osadzone są bezpośrednio koła kierownicze 2, a między nimi wirniki 3. Łopatka wirnikowa 4, poprzedzająca bezpośrednio miejsce pobierania pary, rozszerza się odpowiednio w kierunku wylotu, a to celem ułatwienia podziału prądu środ-

ka pędnego, co uskutecznia specjalnie ukształtowane urządzenie kierownicze 5, mianowicie tak, że odchyła w kierunku strzałki pobieraną ilość pary, która przechodzi do przestrzeni pierścieniowej 6. Łopatki kierownicze 5 posiadają w tym celu pierścieniowe wydrążenie 8, tworzące z zewnętrzną granicą kanału kierowniczego klin 9, który rozdziela prąd środka pędnego, poczem pobierana jego ilość przechodzi bez znaczniejszych strat wzdłuż odpowiedniego zakrzywionego wydrążenia 8 do przestrzeni pierścieniowej. Stąd zaś przez otwory 7, umieszczone we właściwych miejscach osłony, pobiera się parę i odprowadza się ją dalej do miejsca zużytkowania.

Korzyść z wynalazku niniejszego polega przedewszystkiem na tem, że umożliwia on pobieranie pary w każdym dowolnem miejscu, bez zakłócenia prądu środka pędnego. W porównaniu z dotychczasowymi urządzeniami do pobierania pary w środku osłony, urządzenie według wynalazku niniejszego okazuje się korzystniejsze dzięki temu, że szczelina A między wirnikiem, bezpośrednio poprzedzającym miejsce pobierania pa-

ry, a między bezpośrednio następującem kołem kierowniczem, może być wykonana tej samej szerokości, co między resztą wirników i kierownic.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Turbina paroupustna z kierownicami, osadzonemi bezpośrednio w osłonie, znamienna tem, że łopatka wirnika, poprzedzająca bezpośrednio miejsce pobierania pary, rozszerzona jest w kierunku wylotu, celem ułatwienia rozdzielenia prądu środka pędnego.

2. Turbina paroupustna według zastrz. 1, znamienna tem, że dookoła wirnika, poprzedzającego miejsce pobierania pary, wybrany jest w osłonie kanał pierścieniowy, z którego w odpowiednich miejscach pobierany jest środek napędny.

Erste Brüner
Maschinen-Fabriks-
Gesellschaft.
Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

